

opusdei.org

Prelaadi kiri (mai 2014)

”Maarja näitab meile lühimat ja kindlaimat teed, kuidas end halastaja Jumala kätte heita,” nii kirjutab piiskop Echevarria oma kirjas ja samas vahendab ta meile ka püha Josemaria ja piiskop Alvaro del Portillo nõuandeid.

23.05.2014

Minu armsaimad, hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Johannes XXIII. ja Johannes Paulus II. pühakskuulutamine toimus rõõmsas õhkkonnas ja täielikus üksmeeles. See sündmus, mis loendamatute kristlaste jaoks väga suurt tähendust omab, innustab meid, oma truudust uuendama ja veelkord mõtetes ja palvetes oma kristliku kutsumuse juurteni tagasi pöörduma. Oma Ülestõusmiseevangeeliumist rääkides meenutas Paavst, et Jeesus kutsus Galilea järve ääres esimese Jüngri; seepärast oli Ülestõusnu kutse, *kes oli Galileasse tagasi pöördunud*, kus nad teda näha ja temaga koos olla võisid, nagu kutse, "sinna tagasi pöörduda, esimeste kutsumuste paika tagasi minna." Ja Püha Isa oli üsna konkreetne: "Ka meie igäühe jaoks on "Galilea" nagu algus sellel teel, mida me käime koos Jeesusega. "Galileasse" minna, tähendab midagi väga ilusat; see tähendab meie jaoks seda, et meenutaksime oma ristimist kui elavat allikat, millest me uut usu

ja kristliku kogemuse energiat ammutame. Galileasse tagasi pöörduda tähendab eelkõige nende palavate hetkede juurde tagasi pöörduda, mil Jumala arm mind minu tee alguses puudutas. Sealt süütan ma tule tänaseks, igaks päevaks ja kannan seda soojust ja valgust meie õdedele ja vendadele.”[1]

Need sõnad sobivad hästi maikuu algusesse, mil meie innustus Maarja eestkostest uut jõudu saab. Nii soovitas püha Josemaria meil seda ära kasutada, eriti alates 1935. aastast, mil ta maikuu palverännakute traditsiooni algatas. Paljud teist tunnevad kristlaste kommet, Jumalaemale selle kuu jooksul lilli tuua – võibolla olete isegi kogenud – neid väikesi kavatsuste õekesi, tagasihoidlikke, varjatud kannikesi, mis me päeva jooksul nopime.”[2]

Selle näite tõi meie Isa meile ikka ja jälle uuesti. Juba väga varakult kinnitas ta meile, et "isegi siis, kui oleme tugevad mehed, on meie elu võrreldav väikese lapse omaga, kes põllule jalutuskäigule kaasa võetakse, mis on täis õitsvaid lilli. Väikesed tagasihoidlikud lillekesed, mida täiskasvanud ei märka, kuid mida laps näeb, mida ta korjab ja väikeseks kimbuks seab ja emale annab, kes seda õrna pilguga saadab." [3]

Püha Josemaria, kes ei tahtnud ennast kunagi eeskujuks tuua, tõi vaid ühe näite: "Kui te mind milleski matkida tahate, siis on selleks minu armastus Jumalaema vastu." [4] Iga päev pöördus ta armastusega Maarja poole ja lausus palved, mis ta lapseas õppis, "südamest tulevad lihtsad sõnad, mis on Jumala ja tema Ema - kes on ka meie ema - poole suunatud. Ka täna lausun ma hommikul ja õhtul - ja mitte ainult

juhuslikult, vaid regulaarselt iga päev – selle ohvripalve, mida vanemad mulle õpetasid: *Oo, mu Valitsejanna! Oo mu Ema! Sinule pühendan ma end tänasel päeval ning annan Sinule hoida oma silmad, kõrvad, suu ja südame...* Kas ei ole see nagu kontemplatsiooni algus ja tõeline tunnistus usaldavast eneseandmisest?”[5]

Nii, nagu paljudes kristlikes peredes õppis ka Don Alvaro oma vanematelt armastust Jumalaema vastu. Iga päev palvetas ta hardunult palvet, mida ema talle õpetas: *Armsaim Ema, ole mu lähedal, ära pööra oma palet must eemale, saada mind kõikjal ja ära jäta mind üksi. Ja kui sa mind tõelise emana kaitsed, lase Isal, Pojal ja Pühal Vaimul mind õnnistada.* See näiliselt lihtne palve, mis on Mehhikos väga tuntud, sisaldab endas sügava mõtte: Meie Valitsejanna on meie Eestkostjana

Pühima Kolmainsuse ees kindel tee,
mis alati Jumala juurde viib.

Kui viljakat tööd teevad kristlikud
isad ja emad, vanaisad ja vanaemad,
kui nad oma lastele ja lastelastele
hommiku- ja õhtupalveid edasi
annavad! Need palved ei saa
unustusehõlma jääda ka aastate
möödudes. Vastupidi, isegi kui
tundub, et ajaga kristliku elu kombed
hääbunud, püsib sügaval südames
ikka hardus Maarja vastu nagu
põlevad söed tuha all, ning on valmis
kurbuse ja hirmu või suure vaimse
vajaduse korral uuesti süttima.

Don Alvarol oli tänu püha Josemaria
jutlusele ja eeskujule sügav,
teoloogiliselt kindel austus Maarja
vastu. Kord, kui ta juba
mõtiskluspäeval oma jumalikust
Opus Dei kutsumusest rääkida võis,
ütles ta: ” Sel rekollektsioonil
mõtiskles meie Isa armastuse üle
Jumala ja Maarja vastu, mis *mind*

sütitas.”[6] Kohe pärast seda palus ta end Opus Deisse vastu võtta. Kahtlemata oli see väga eriline Jumala arm, mis talle Maarja eestkostel osaks sai, et ta otsustas – kõhklemata ja alatiseks.

Kõik armud jõuavad meieni Maarja, *Paluva kõikvõimsa* emaliku vahenduse kaudu. Seepärast peaksime järgnevatel nädalatel – ja loomulikult ka järgnevatel kuudel – meie emaga veel intensiivsemat kahekõnet pidama. Nii tugevneb meie ühtsus Jeesusega ja kasvab apostellik innukus. Kasutagem seda kuud, et paremini Roosipärga palvetada ja saladusi rahulikult vaadelda, nii palverännakutel, mida me ette võtta soovime kui ka teistel päevadel. Nii saab harjumuseks, nagu Don Alvaro ütles, ” alati Maarja kaudu Jeesuse juurde *minna ja uuesti tema juurde tagasi pöörduda*, et see meis veel enam juurduks”[7].

Ühes *Tee* punktis soovitab püha Josemaria seda käitumisviisi. Don Alvaro küsis temalt oma esimestel Opus Deis olemise aastatel selle lause tähendust: Maarja kaudu Jeesuse juurde ” minna ja taas minna”. Meie Asutaja vastus sellele küsimusele tugevdas veelgi tema mariaanlikku vagadust. Ta ise meenutas sageli neid episoodide ja meie Isa selgitust: Maarja näitab meile lühimat ja kindlaimat teed, kuidas Jumala halastavatesse kätesse viskuda, kui me temast mingi õnnetu juhuse pärast eemaldunud oleme, mitte ainult raske süü pärast, vaid ka väikete truudusetuse ilmingute tõttu, mis kristlasel päeva jooksul ette tulevad.

Need mõtted omandavad eriti suure tähtsuse järgnevate nädalate jooksul. Meenutades Noveeni, mida püha Josemaria armsaima Guadalupe Neitsi ees palvetas, andis Don Alvaro nõu: ” Milliseid lilli me selles maikuus oma Emale viime? Ma

annan teile meie Asutaja soovitusel, mida ta meid kõiki tegema õpetas” väikesi roose pakkuda, mis tavalises elus, igapäevas, millel on ohvri ja armastuse lõhn.”Püüdke niisiis, rohkem indu ja rohkem armastust iga hetke kohustustesse panema, truusse armastusesidemesse, mis meid Jumala ja Opus Deiga seob; püha hool meie õdede ja vendade ja kõigi inimeste pärast; püsikohustuste täitmisel, mida igaüks omab; oma nõudlike ametikohustuste täitmisel.”[8]

Nii nagu paljud kristlased, õppis ka Don Alvaro elu jooksul meie Isalt tema armastust Maarja vastu ka kõige pisemates asjades veel sügavamalt väljendama: näiteks Maarja pilti rahakotis või taskus kaasas kandma; meie Ema tervitama, kui ta tuppa astus või sealt väljus ja kui ta kuskilt mööda läks, kus tema pildid rippusid; kolm Avemariat enne magamaminekut aeglaselt ja hardalt

palvetada... Opus Dei asutamise kuldse juubeli puhul kuulutas ta 1978. aasta *mariaanlikuks aastaks* Opus Deis, mida hiljem 1979 ja 1980. aastal pikendati, et naiste apostelliku Töö algamise 50.-ndat juubelit ette valmistada ja selle eest tänu avaldada."Me ei võta midagi erilist ette – ütles ta - , me püüame *kõiges ja kõigi jaoks* lihtsalt head Jumalaema lapsed olla."[9]

Sel mariaanlikul ajal palvetas ta arvukate Jumalaema kujutiste ees Roomas ja väljaspool seda Roosipärga ja palus paavsti, kiriku, Opus Dei ja kõigi inimeste eest. See palve oli usu, Maarja poole palvetamise õppetund; ma võin pealtnägijana tunnustajaks olla, et selle hea ja ustava teenri, Kristusesse ja tema Emasse armunud inimese käitumisviis ajendas kõiki usaldusega Maarja poole pöörduma.

Armastus on leidlik, see otsib võimalust, armastatut jälgida. Nii tegi ka Don Alvaro oma palves Jumalaema poole, üksmeeles Opus Dei asutaja nõuannete ja soovitustega. "Oma töö ajal" – nii ütles püha Josemaria – kasutage inimlikke trikke, vahendeid ja võimalusi, et olla Jumala ligioleku ärgitajad. Ma teen seda edukalt"[10] Ta andis meile nõu, üht väikest risti alati püksitaskus hoida, et seda päeva jooksul suudelda; Jeesuse või Maarja pilt töölaua peale asetada." Kui ma seda aeg-ajalt vaatan, ütles ta, siis mõtlen ma Jumala peale ja ohverdan temale kõik. See on sama, kui mul oleks oma vanemate fotod alati kaasas. Kuid sellel on veel täiesti eriline tähendus, sest siin on tegemist minu Isaga, minu Jumalaga, minu sõbra ja minu suurima armastusega"[11].

Kuni oma maise eluaja lõpuni kasutas Don Alvaro neid *inimlikke*

nippe , meeldetuletusabi, et oma praktilistes armastuse märkides Maarja vastu mitte järgi anda. Nii laskis ta näiteks mariaanlikel aastatel, mida ma eelpool mainisin, iga päev uue Maarja pildi oma töötuppa panna, et seda täie armastusega vaadelda ja lühipalvetega Maarja poole pöörduda.

Neil mariaanlikel aastatel võtsid paljud Opus Dei usklikud omaks selle, mida meie isa soovitas ja mida Don Alvaro veenva vagadusega elas: *mariaanliku moto*, üksikud sõnad lühipalve vormis, Maarja abiga kogu päeva jooksul Jumala ligiolekus viibida.

Neil nädalatel leiame palju põhjusi, et seda kristliku elu nüanssi oma igapäevaellu lisada. 13. Mai, meie armsaima Fatima Neitsi pidupäev meenutab emalikku ettehooldust. 16.-24. Mail mõtleme püha Josemaria

Noveeni peale, mida ta Guadalupe villas, Mehhikos kiriku, paavsti ja Opus Dei eest palvetas. 24. Mail on *Maarja, kristlaste aitaja* mälestuspäev. Ja kuu lõpeb pühaga, mil Neitsi Maarja külastas oma sugulast Elisabethi. Ja erinevates maades on veel teisigi Maarjaga seotud pidupäevi.

Ma tahaksin teile veel soovitada, et loeksite neid jutlusi ja kirjutisi, kus meie Isa meie Valitsejannast räägib; need annavad meie Maarja austusele uue impulsi, ergutavad meie läbikäimist temaga ja aitavad paljudele inimestele seda kindlat teed näidata, mis kindlustab meie suhet Kristusega ja tema kaudu Jumal Isaga ja Püha Vaimuga. ”Paljud pöördumised, otsused Jumala teenimisele anduda, on alguse saanud kohtumisest Maarjaga. Meie Valitsejanna toetab meie püüdlusi, ta eemaldab meie hinge rahutuse oma

emaliku hoolega ja võimaldab meil teistsugust, uut elu ihaldada.”[12]

”Võime täie usalduse ja teadmiseiga kindlad olla, et Maarja emana meie kaitseks välja astub. Kutsugem paljusid inimesi Jumalaema palverännakutega austama. Sellega teete te neile midagi head. Roosipärja saladusi vaadeldes, seda suulist palvet rahulikult lausudes, mida kirik meile on pärandanud, väikesi suretamisi meie Emale ohverdades õpite te enese täielikku andmist Jumala ja hingede teenistusse, mida Issanda Teenija meile vahendab, kes on täiuslikeim olend, kes Jumala kätest on tulnud.”[13]

Enne, kui lõpetan, tahaksin ma jälle paluda, et te koos minuga nende kolmekümne prelatuuri preestri eest palvetaksite, keda ma 10. mail Roomas pühitsen. Ja paluge meie Ema eestkoste läbi väsimatult paavsti ja tema kaastöötajate eest kiriku

juhtimisel, piiskoppide, preestrite, orduinimeste ja kõigi kristlaste eest. Tungigu ülestõusnud Kristuse valgus kõigi inimeste südamesse ja mõistusesse! Usaldagem see palve Neitsi Maarja hooleks, et ta aitaks meid Nelipühadeks hästi valmistuda. Mida teeme me selle heaks, et võiksime vagaduses Maarja vastu kasvada? Kas me pakume talle iga päev midagi?

Ma soovin, et te kogu maikuu jooksul kõigi tähtsamate tegude juures tunnistust annaksite sellest, mis on teinud Maarja meie elus ja Opus Dei ajaloo.

Kogu oma armastusega ma õnnistan teid.

Teie Isa

+Javier

1. Paavst Frantsiskus, Jutlus Paasavigiilial, 19.4.2014
2. Püha Josemaria, Vaatluse märkmed, 19.3.1958
3. Püha Josemaria, *Kiri* 24.3.1930, Nr. 13
4. Püha Josemaria, Sõnad 1954 aastal mariaanliku aasta alguses.
5. Püha Josemaria, *Jumala sõbrad*, Nr.296
6. Don Alvaro, Perekondliku kohtumise märkmed, 3.10.1975
7. Don Alvaro, *Kiri*, 2.5.1985
8. Don Alvaro, *Kiri*, 1.5.1984.
9. Don Alvaro, *Kiri*, 9.1.1978, Nr.20
10. Püha Josemaria, Perekondliku kohtumise märkmed, 30.3.1974
11. Sama

12. Püha Josemaria, *Kristus möödub*,
Nr.149

13. Don Alvaro, Kiri, 1.5.1984

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2014/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-mai-2014/)
(15.04.2025)